

את ואהרן אחוה ותמללון
עם כיפא לעיניהון ויתן

במדבר כ חקת רלה
העדה אתה ואהרן אחיה
ודברתם אל-הסלע לעיניהם

לקוטי הלכות

(שבת סג. ומ"ד שה"ש סמוך לסופו. וע' זוהר תצא רעמ:

הכרתם אל הסלע וכו' בדבור ופיוס וכו') - שישפך
שיחו ותפלתו בתחנונים כדל וכרש. אל הסלע,
הינו לב העליון. לעיניהם - דיקא, שיהיה
הקהל בשעת מעשה, כדי שיקשר את עצמו
עם נשמתם כנ"ל. והוא לא כן עשה, שזכר
טובו וצדקתו בשעת תפלתו, שלא השתמש
עם המטה בשביל הקהל, אלא השתמש עם
המטה בשעת תפלתו. וזה בחינת: וירם משה
את ידו. ידו זה תפלתו, כמו שכתוב (שמות
יז): ויהי ידיו אמונה; תרגומו: פרישן בצלו -
שהרים את תפלתו, ולא קשר את עצמו עם
הקהל. ויד את הסלע במטהו פעמים -
בכבוד, הבה צור ויזובו מים (תהלים עח) -
שהבה לב העליון, כמו שלוקחין איזה דבר
בכח ובאנס, כי פא בכח מעשיו הטובים.
וזהו הכאת הסלע פעמים: הכאה אחת -
שלקח באורי התורה בכח ובאנס, ולא בקש
מתנת חנם כנ"ל; והכאה אחת - כי מי
שדוחק את השעה, שעה דוחקתו (ברכות סד.
ועיינו יג): ונסתלק קדם זמנו, ועל הסתלקותו
- השכינה, שהיא הלב הנ"ל, היא מיללת
ובוכה עליו. וזהו: פעמים - כי מתו משה
ואהרן על-ידי הכאה, כמו שכתוב: המה מי
מריבה וכו'. ובשביל זה אין לאדם לדחק את
עצמו על שום דבר, אלא יבקש בתחנונים,
אם יתן לו השם יתברך - יתן, ואם לאו -
לאו. וזהו: יען לא האמנתם בי, הינו התפלה
כנ"ל, שהרים תפלתו מתפלת הקהל, שלא
קשר את עצמו עם הקהל, והתפלה היא
אמונה, כמו: ויהי ידיו אמונה. להקדישני

לעיני בני ישראל - להקדישני דיקא, כי
על-ידי התפלה של רבים נתקדש השם יתברך
כנ"ל. לכן לא תביאו וכו' אל הארץ - רמז
על הסתלקותו, כי הקדשה גם-כן נתוסף
למעלה בשעת פטירת הצדיק, בידוע. נמצא,
מה שנחסר על-ידם נשלם על-ידם. (מתוך לקוטי
מזהר"ן א' - סימן כ', עיין שם)
(ח) ודברתם אל הסלע - מי שאינו משתדל
להתבודד ולדבר בינו לבין קונו לעורר לבו
להשם יתברך, זה בחינת מחלקת, בחינת
"חלק לבם", כי לבו חלק מפיו, מבחינת
הנקדה הקדושה, שהוא בחינת "פי ידבר
חכמות". וכן בשחם ושלום אין שלום
בישראל, ואפלו כשאין מחלקת, רק שאין
האהבה שביניהם בשלמות, אז אינם יכולים
לדבר זה עם זה כראוי ולהאיר זה בזה אור
הנקדה הקדושה. מכל-שפן בשחולקין חס
ושלום על הצדיק האמת, שהוא עקר נקדה
הכללית של ישראל, וכשחולקין עליו, אז אין
יכולין לקבל אור הנקדה שלו. ולפעמים
מתגבר פגם המחלקת כל-כך, עד שמבלבל
חס ושלום גם דעת הצדיק, ויוכל לגרם חס
ושלום הסתלקות הצדיק על-ידי זה. וזה גרם
מה שנכשל משה בהכאת הצור על-ידי
המחלקת, במאמר רבותינו ז"ל, ועל-ידי-זה
לא הכנים את ישראל לארץ, שמזה נמשך
כל הקלקולים והגליות, וכן הוא בכל דור
ודור. השם יתברך ירחם ויתקן הכל לטובה.
(אורח חיים - הלכות נשיאת כפים ה', אות ט"ז לפי אוצר
היראה - מחלוקת, אות ה')

זה זה פחית
ל-ידי עבודתו,
הו למטה ה
נקד ישלח ה
מובים, שיה
געשה מטה
קרב איבה.
שעת פאו
יהו: שקפי
פני ה' זה
(ויקרא יט)
נים, והם
ש-עשרה
ד לשפך
התורה,
זמריבה,
בחינת
מת זה
ודרוש,
מאת
יתלה
מטה
אות,
בים
זרע
מד
זם
ע
ל